

[Honoré]

Den overenskomstforlængelseslov, som vi om lidt skal stemme om, er noget, som regeringen ikke burde rose sig af, men som den burde vise stor ydmyghed ved at præsentere for folketinget. Til trods for alt positivt, der siges om, at det var det bedst mulige, så er kendsgerningerne, at denne lov vil forværre Danmarks økonomiske situation. Jeg opfatter denne overenskomstlov som led i en samlet arbejdsmarkedspolitisk bestræbelse fra den nuværende regering, som jeg må betragte som negativ. Jeg ser den i sammenhæng med regeringens efterlønslov, hvis følger regeringen viste sig helt ude af stand til at beregne korrekt; man regnede vist med, at der i år ville komme 17.000 efterlønsmodtagere – resultatet bliver snarere over 50.000.

Regeringen har med denne overenskomstlov ikke bidraget til at overholde målsætningen om et betalingsbalanceunderskud på 6½ mia kr. årligt, men undskylder sig bl.a. med, at olieprisstigningerne umuliggør virkeliggørelse af en sådan målsætning. Men man kunne snarere sige omvendt, at når vi får olieprisstigninger, så er der endnu mindre end før råd til overenskomster, der forærer lønmodtagerne så meget som her. Så burde indkomstpolitikken være endnu strammere.

Det var ud fra sådanne overvejelser, at kristeligt folkeparti støttede et konservativt forslag om en bremsning af lønglidingen i det første overenskomstår. Vi har derfor også vendt os imod en ferielovgivning, der skulle erstatte dyrtidsportionerne. Vi har tidligere foreslået en ændring af dyrtidsreguleringen, som ville reducere lønstigningerne.

I debatten i mandags kom der fra finansministeren en interessant udtalelse om, at man fra det offentlige side tilstræbte en lignelig lønudvikling i den kommende overenskomstperiode mellem de offentligt ansatte og det private arbejdsmarked. Jeg forstod disse udtalelser, som om de gjaldt overenskomstperioden 1979–81 – det må jo være dette, der er den kommende overenskomstperiode. Jeg har svært ved at forstå realiteterne bag denne udtalelse fra finansministeren, når dog de beregninger, vi får fra de offentligt ansattes organisationer, viser det modsatte. Jeg vil gerne udbede mig en forklaring fra finansministeren på en sådan udtalelse.

Så er der kommet en udtalelse fra ordføreren for det andet regeringsparti, venstre, om dyrtidsreguleringen, som jeg har svært ved at

forstå. Under første behandling udtalte hr. Ellemann-Jensen, at partier, der mente, at der var givet for lidt til de offentligt ansatte, ikke ville røre ved den automatiske dyrtidsregulering, så det var umuligt at opnå strammere løsninger på det private arbejdsmarked. Det står i sp. 8625. Det er i hvert fald ikke rigtigt for kristeligt folkepartis vedkommende. Vi har oven i købet stillet et beslutningsforslag om en ændring af den automatiske dyrtidsregulering, der i den nuværende økonomiske situation ville indebære en reduktion af dyrtidsportionerne. Hvad var i øvrigt venstres indstilling, da dette forslag var til første behandling den 2. november sidste år? Forslaget blev pure afvist af venstres minister i regeringen, økonomiminister Anders Andersen, og desuden afvist af venstres ordfører, hr. Holm – ganske vist af tekniske grunde, men han gik ikke positivt ind i selve grundtanken om en ændring og en reduktion af dyrtidsportionernes størrelse. Derfor synes jeg, at hr. Ellemann-Jensens indlæg i hvert fald kun er i overensstemmelse med sandheden med visse reduktioner.

Hvis hr. Ellemann-Jensens mening imidlertid er, at venstre i den nuværende overenskomstsituation så at sige i den ellefte time, hvad hr. Ninn-Hansen også lagde op til, skulle være interesseret i at søge hjælp fra andre partier til en ændring af dyrtidsreguleringen, så kan jeg sige, at vi i kristeligt folkeparti er parat til at optage sådanne forhandlinger med partiet venstre og også med socialdemokratiet, med regeringen. Vi kommer fra kristeligt folkeparti med et positivt sind, hvis vi indbydes til en sådan drøftelse. Vi har ved selv at fremsætte et beslutningsforslag vist, at det er realitetsforhandlinger om dette spørgsmål, vi er parat til.

Men hvis vi ikke får en sådan opfordring, hvad er så realiteten i sådanne udtalelser? Jeg vil gerne spørge hr. Ellemann-Jensen: er tanken virkelig, at venstre skulle være parat til at drøfte en afskaffelse af dyrtidsreguleringen eller en nedskæring af dyrtidsreguleringen uafhængigt af – eller måske oven i købet imod – den socialdemokratiske regeringspartner? Hvis man ikke er det, hvad er der så af realiteter i disse udtalelser fra hr. Ellemann-Jensens side? Jeg kan ikke se andet, end at deres inderste indhold i så tilfælde måtte være af rent polemisk karakter.